

Naujasis stebėjimo tyrimas patvirtina SUC terapijos veiksmingumą ir toleravimą gydant lėtinę kačių inkstų ligą

Gwendolyn Grelck

-Heel Vet
Animal health designed by nature

SUC terapija („Heel GmbH“, Baden Badenas) vis dažniau tikslingai taikoma lėtinei kačių inkstų ligai gydyti. Ligos eiga visada būna letalinė, todėl pirmiausia turi būti parenkama adekvati terapija, padedanti išlaikyti arba pagerinti paciento gyvenimo kokybę, švelninant klinikinius simptomus ir palaikant esamo inkstų audinio funkcionalumą. Naujojo stebėjimo tyrimo rezultatai patvirtina lėtinę inkstų liga sergančioms katėms papildomai taikomą SUC terapijos arba SUC monoterapijos veiksmingumą bei toleravimą.

Įvadas

Lėtine inkstų liga serga apie 31 % vyresnių nei 15 metų kačių (Lulich, 1992, cit. Geddes et al., 2013). Dėl šios ligos simptomų į veterinarą dažniausiai kreipiasi vyresnių kačių savininkai. Nustatyta, kad šalia kitų priemonių lėtinę inkstų liga gali būti efektyviai gydoma derinant tris preparatus – „Solidago compositum ad us. vet.“, „Ubichinon compositum ad us. vet.“ ir „Coenzyme compositum ad us. vet.“ (SUC). Ši terapija padeda palaikyti inkstų, kaip išskiriančio ir detoksikuojančio organo, funkciją bei aktyvina ląstelės medžiagų apykaitą. SUC efektyvumą ir toleravimą jau patvirtino du praktiniai klinikiniai tyrimai (Eichentopf, 2006; Ulrich, 2004). Stebėjimo tyrimo tikslas buvo gauti papildomų duomenų apie SUC terapijos efektyvumą ir toleravimą per ilgesnį lėtinę inkstų liga sergančių kačių gydymo laiką.

Tyrimo medžiaga ir metodika

Retrospektyvinio stebėjimo tyrimo rezultatai gauti pagal 37-iose Vokietijos veterinarijos klinikose gydytų 156 kačių duomenis. Kates gydysieji veterinarai užpildė standartizuotas statistinės apklausos anketas ir nurodė duomenis apie lėtinę inkstų liga sergančio paciento būklę per pirmą apžiūrą (SUC terapijos taikymo pradžioje) bei vėlesnio tarpinio ir galutinio kontrolinio vizito metu, ne anksčiau nei po 6 mėnesių gydymo taikant SUC terapiją.

Dalyvavimo tyrime atrankos kriterijai buvo ne tik lėtinės inkstų ligos diagnozė. Per visus tris tyrimo etapus turėjo būti nustatoma kreatinino bei šlapalo koncentracija serume ir kūno svoris.

Tyrimo nedalyvavo katės, kurios likus dviem savaitėms iki SUC terapijos pradžios vartojo kurią nors iš toliau išvardytų ir įtakos SUC terapijos poveikiui turinčių priemonių: homeopatinis arba augalinių preparatus arba lėtinę inkstų liga sergantiems pacientams skirtus maisto papildus, antiemetikus ir apetitą gerinančius medikamentus. Siekiant tyrimo metu įvertinti dažnai praktikoje taikomus terapinius metodus ir derinius, visą tyrimo laiką buvo leidžiama vartoti dietinius pašarus, skirtus lėtinę inkstų liga sergantiems pacientams, ACE inhibitorius, fosfatus surišančius preparatus ir kraujospūdį mažinančius medikamentus.

Tiksliniai rodikliai vertinti pagal mokslo patvirtintus statistinius metodus.

Rezultatai

Tyrimo dalyvių populiacija ir pradinėje tyrimo fazėje nustatyti duomenys

Dalyvavimo tyrime atrankos kriterijus atitiko 156 katės, kurių vidutinis amžius buvo 12 metų (2–20 m.), o vidutinis kūno svoris – 4,4 kg. Kačių savininkai į veterinarijos klinikas kreipėsi dėl įvairių priežasčių (galimos kelios priežastys): poliurijos ir (arba) polidipsijos (39,7 %), svorio netekimo (38,5 %), anoreksijos (33,3 %) ir vėmimo (24,4 %). Lėtinę inkstų liga 35 katėms (22,4 %) buvo diagnozuota įprastinio apsilankymo pas veterinarą metu.

Gydantieji veterinarai įvertino 52 kačių (33,3 %) bendrąją savijautą kaip nesutrikusią. 48 kačių (30,8 %) bendroji savijauta įvertinta kaip silpnai sutrikusi, 46 kačių (29,5 %) – kaip vidutiniškai sutrikusi, o 8 kačių (5,1 %) – kaip stipriai sutrikusi. Nustatyta vidutinė kreatinino koncentracija serume buvo 3,6 (± 3,24) mg/dl (vidurkis 2,8).

SUC terapijos eiga

Taikant terapiją nuo pradinės tyrimo fazės iki tarpinės kontrolinės fazės pagerėjo bendroji 79 (50,6 %) lėtinę inkstų liga sergančių gyvūnų savijauta, o nuo pradinės tyrimo fazės iki galutinės kontrolinės fazės (vidutiniškai po 15 mėnesių) pagerėjo bendroji 64 (41,0 %) gyvūnų savijauta. Nuo tyrimo pradžios iki tarpinės kontrolinės fazės gerai besijaučiančių kačių skaičius padidėjo nuo 33,3 % iki 66,7 %, o baigiamosios kontrolinės fazės metu šis rodiklis vis dar siekė 55,1 % (žr. 1 pav.). Buvo pastebėta, kad bendroji pacientų savijauta pradėjo gerėti per pirmąsias 7 gydymo dienas (vidutinė vertė 10,8 ± 16,1).

Jei pradinėje tyrimo fazėje anoreksijos požymių dar turėjo 52 gyvūnai (33,3 %), tai tarpinės kontrolinės fazės metu jų sumažėjo iki 12 (7,7 %). Nors galutinės kontrolinės fazės metu anoreksija vis dar sirgo 25 katės (16,0 %), tačiau šis skaičius buvo žymiai mažesnis nei tyrimo pradžioje.

Tarpinės kontrolinės fazės metu nustatytas vidutinis kūno svoris buvo 4,4 kg, o galutinės kontrolinės fazės metu – 4,2 kg ir vėliau išliko stabilus.

Pradinėje tyrimo fazėje vidutinis kre-

atinino kiekis serume buvo 2,8, o tarpinės ir galutinės kontrolinės fazės metu nukrito atitinkamai iki 2,5 ir 2,3 mg/dl. Nuo tyrimo pradžioje nustatytos 3,6 mg/dl vertės vidutinė kreatinino koncentracija tarpinėje kontrolinėje fazėje sumažėjo iki 2,9 mg/dl, o galutinėje kontrolinėje fazėje siekė 3,1 mg/dl ir buvo mažesnė nei pradinė koncentracija.

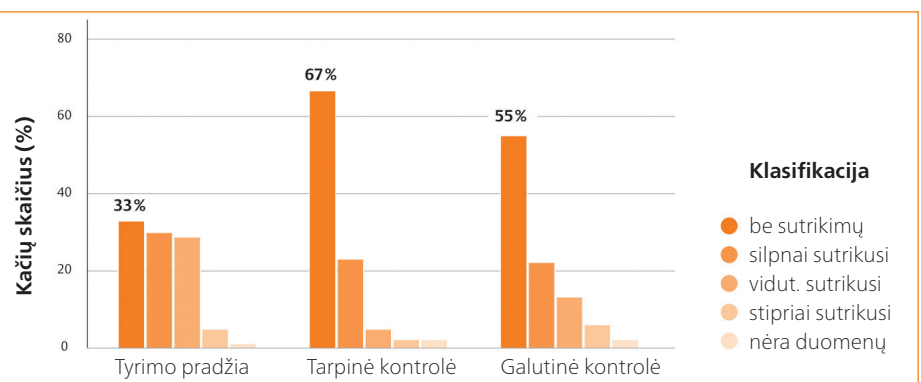
Gretutinių ligų dažnumas ir jų gydymas

Gydymo pradžioje iš 165 kačių 39 katėms (25,0 %) buvo nustatyta gretutinė liga. Pagal sergančių pacientų skaičių mažėjančia tvarka nustatytos šios ligos: pulpos ir burnos ertmės (28,2 %), tireoiditas (23,1 %), judėjimo aparato ir kasos (po 10,3 %) bei kitos ligos (28,1 %). Atsižvelgiant į ligos priežastį ir simptomus, taikyta atitinkama papildoma terapija. Gydymo laikotarpiu sumažėjo bendras gyvūnų sergamumas gretutinėmis ligomis.

SUC monoterapija ir papildomos lėtinės inkstų ligos gydymo priemonės

Tyrimo pradžioje 56 katėms (35,9 %) buvo taikoma tik SUC terapija, 100 kačių (64,1 %) skirta SUC terapija ir papildoma lėtinės inkstų ligos gydymo terapija. 63,0 % minėtų pacientų paskirta sergančiųjų inkstų ligomis dieta, 31,0 % atliekamos izotoninio elektrolitų tirpalo infuzijos, 25,0 % pacientų vartojo fosfatus surišančius medikamentus, o 14,0 % – deksametazono preparatus (gali būti skirtingų pavadinimų vaistai). Gydymo laikotarpiu žymiai išaugo taikant tik SUC monoterapiją gydytų kačių skaičius – nuo 35,9 % iki 64,0 % (2 pav.).

Visą stebėjimo laikotarpį 42 iš 156 kačių (26,9 %) lėtinę inkstų liga buvo gydoma taikant tik SUC terapiją. Gydant šiuos gyvūnus pastebėtas toks pats bendrosios savijautos pagerėjimas kaip ir gyvūnų, kurie gydyti papildomais medikamentais. Bendras abiejų pogrupių stebėjimo laikas ir vidutiniai laikotarpiai tarp kontrolinių vizitų buvo beveik identiški. Šiems pogrupiams priskirtų kačių vidutinė išgyvenimo trukmė taip pat buvo panaši – vidutiniškai 16,9 mėn. (gydytų taikant tik SUC terapiją) ir 16,3 mėn. (gydytų taikant mažiausiai dar vieną terapinę lėtinės inkstų ligos priemonę).

1 pav. Veterinarų pateikti duomenys apie kačių (n = 156) bendrąją savijautą terapijos taikymo laikotarpiu

SUC terapijos taikymo ypatumai

136 pacientai (87,2 %) gavo rekomenduojamą standartinę SUC dozę, t. y. buvo skirta pirminė terapija po 1 ml „Solidago compositum ad us. vet.“, „Ubichinon compositum ad us. vet.“ ir „Coenzyme compositum ad us. vet.“. Gydymas vartojant SUC taikytas kiekvieną dieną arba kelis kartus per savaitę 128 katėms (94,1 %) iš 136, o 8 katėms (5,9 %) – 1 kartą per savaitę.

Gerėjant daugelio pacientų klinikiniais simptomams, buvo galima skirti retesni medikamentų vartojimą. Daugiau nei 80 % pacientų gydyti vieną arba kelis kartus per savaitę taikant standartinę SUC dozę taip pat ir po kontrolinių tyrimų.

Tyrimo pradžioje daugiau nei pusei iš 136 pacientų (55,2 %) SUC terapija buvo atliekama kaip subkutaninė injekcija. Iš pradžių SUC terapija 64,7 % pacientų buvo taikoma tik peroraliniu būdu. Vėliau maždaug pusei pacientų vietoje injekcijomis vartojamų preparatų skirta peroralinė terapija.

Paskutinės žinios apie pacientus

Po tyrimo praėjus vidutiniškai 22,4 mėn. dar gyveno 122 katės (78,2 %). Kaip ir galima buvo tikėtis, 26 katės (16,7 %) nugaišo dėl progresuojančios ligos eigos arba po atliktos eutanazijos. Tačiau ši grupė taip pat buvo gydoma vidutiniškai 20,4 mėn. Pagal paskutines turimas žinias 100 kačių (82,0 %) iš 122 toliau taikyta SUC terapija. Tuo pačiu laikotarpiu tokio paties didelio gyvūnų skaičiaus bendroji būklė įvertinta kaip gera arba vidutiniška.

SUC terapijos įvertinimas

94,9 % tyrime dalyvavusių veterinarijos gydytojų, atsižvelgdami į SUC terapijos efektyvumą, toleravimą, nustatė gydymo režimo laikymąsi ir naudą bei rizikos santykį, įvertino gydymo eigą taikant SUC terapiją labai gerai arba gerai (3 pav.).

Nepaisant to, kad terapija buvo ilgalaikė ir 25,0 % pacientų sirgo gretutinėmis ligomis, SUC terapiją labai gerai arba gerai toleravo 99,4 % kačių.

Remiantis gyvūnų savininkų pateiktais duomenimis, 94,8 % kačių toleravo SUC terapiją labai gerai arba gerai.

Aptarimas

Lėtinės inkstų ligos gydymo tikslas – kuo labiau sulėtinti ligos progresavimą taikant adekvačias ankstyvasias priemones ir išlaikyti arba atkurti sergančios katės gyvenimo kokybę. Vienas iš svarbių atliekant šį tyrimą gautų rezultatų yra tai, jog lėtinė inkstų liga

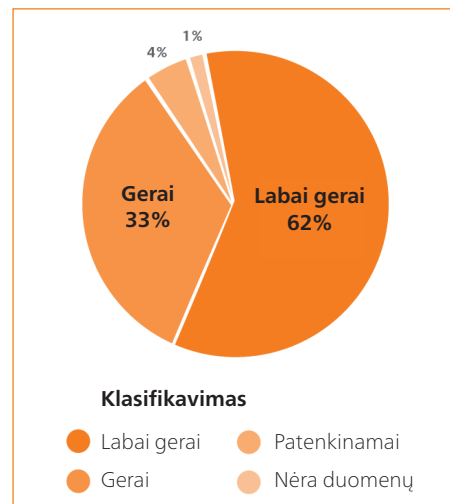
beveik ketvirtadaliui iš 156 pacientų pirmą kartą buvo diagnozuota įprastinio vizito pas veterinarą metu. Tai pabrėžia didelę nuolatinių kontrolinių tyrimų atlikimo vėliausiai nuo 7-ųjų katės gyvenimo metų (Vogt, 2010) reikšmę. Pagrindinis šio tyrimo tikslas buvo gauti naujų žinių apie ilgalaikės SUC terapijos veiksmingumą ir toleravimą. Rezultatai patvirtina, kad daugiau nei 80 % iš 122 kačių, kurios pagal paskutines žinias dar gyveno po tyrimo praėjus 6–12 mėn., buvo taikoma SUC terapija. Tuo pačiu laikotarpiu ištyrus tiek pat iš 122 tyrime dalyvavusių gyvūnų nustatyta, kad jų bendroji savijauta yra gera arba vidutinė bei atitinkamai pagerėjo jų gyvenimo kokybė. Atsižvelgiant į tai, kad liga yra greitai progresuojanti, minėti duomenys patvirtina ilgalaikės SUC terapijos veiksmingumą. Tokių rezultatų pagrindžia tai, jog tyrimo pradžioje vidutinė kreatinino koncentracija pirmiausia sumažėjo, o vėliau išliko stabili ir mažesnė nei pradinė vertė iki galutinės kontrolinės fazės.

42 pacientai (26,9 %) visą stebėjimo laiką buvo gydomi taikant vien tik SUC terapiją. Šių 42 gyvūnų bendroji savijauta pagerėjo ir gyvenimo trukmė pailgėjo panašiai kaip ir 114 kačių, kurioms taikyta papildoma terapija. Tai patvirtina SUC kaip monoterapijos efektyvumą pirmiausia todėl, kad abiem tyrimo grupėms buvo nustatyti panašūs pradiniai tyrimų rezultatai – vidutinė kreatinino koncentracija serume 2,6 (grupei, kuriai taikyta SUC monoterapija) ir 2,8 mg/dl (grupei, kuriai taikyta SUC ir papildoma terapija).

Geras terapijos toleravimas turi lemiamos reikšmės tais atvejais, kai nediagnozuotos kitos pagrindinės ligos, kurios pagal Greene et al. (2014) yra lėtinės inkstų ligos išsivystymo ir eigos rizikos veiksniai. Pagal šio tyrimo rezultatus SUC terapijos toleravimas, nepaisant ilgo terapijos taikymo laiko, 99,4 % atvejų buvo įvertintas labai gerai arba gerai.

Ketvirtadaliui tyrime dalyvavusių kačių tyrimo pradžioje buvo diagnozuota gydytina gretutinė liga. SUC terapija neturi žinomų šalutinių poveikių, todėl šiems pacientams buvo galima skirti įvairių papildomų vaistų.

Taikant terapiją kitų medikamentų lėtinei inkstų ligai gydyti poveikis buvo retrogradinis. Tai pastebėta vartojant visus preparatus, pvz., dietinius pašarus, fosfatus surišančius preparatus ir ACE inhibitorius. O SUC terapija buvo sėkmingai taikoma visą tyrimo laiką. Tokie rezultatai pasiekti dėl gero SUC terapijos toleravimo, paprasto naudojimo ir organizmą stabilizuojančio poveikio.

3 pav. Bendrasis katėms (n = 156) taikytos SUC terapijos įvertinimas (pagal veterinarų pateiktus duomenis)

Išvada

Šio retrospektyvinio 156 kačių iš 37 veterinarijos klinikų stebėjimo tyrimo metu gauti rezultatai dar kartą patvirtino SUC terapijos gydant lėtinę kačių inkstų ligą veiksmingumą. Tyrimo atrankos kriterijus atitiksusioms katėms taikant SUC terapiją kartu su kitais preparatais arba SUC monoterapiją, per pirmąsias 7 dienas pagerėjo bendroji gyvūnų savijauta ir kartu gyvenimo kokybė.

Nors SUC terapija buvo ilgalaikė, jos toleravimas 99,4 % gydytų gyvūnų įvertintas labai gerai arba gerai. Be to, SUC nesukelia žinomų šalutinių poveikių, todėl taikant SUC terapiją buvo galima gydyti taip pat ir gyvūnus, sergančius gretutinėmis ligomis bei vartojančius papildomus medikamentus.

Pagal bendruosius aspektus 94,9 % veterinarų SUC terapiją įvertino labai gerai arba gerai. Gyvūnų savininkai taip pat įsitikino ir patvirtino, kad 94,8 % kačių SUC terapiją toleravo labai gerai arba gerai. Tai ypač svarbus veiksnys, lemiantis nustatyto gydymo režimo laikymosi sėkmę. Katės yra labai išrankios pacientės, todėl visi tyrimo dalyvavę veterinarai iš dalies dėl šios priežasties rekomenduoja SUC terapiją savo kolegoms, gydantiems lėtinę kačių inkstų ligą.

Publikacija internete:

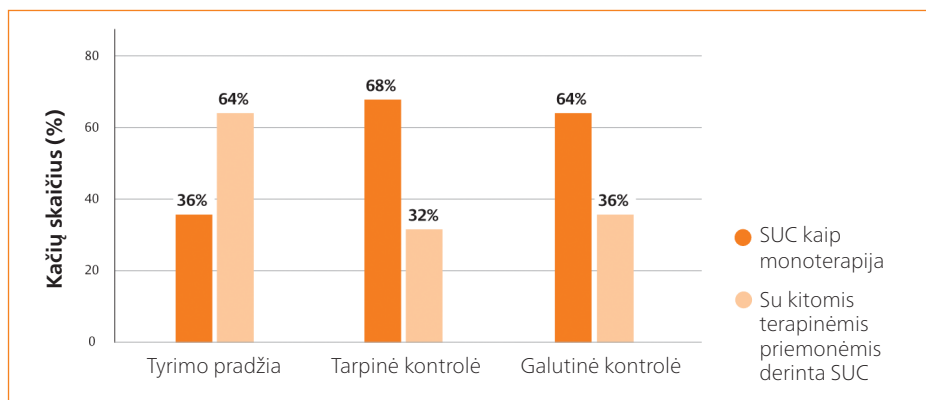
<http://dx.doi.org/10.1055/s-0034-1384498>

Šaltiniai

- Eichentopf A., Eichentopf F. (2006). Ergebnisse zur chronischen Niereninsuffizienz der Katze bei biologischer Behandlung. *BTM* 23: 31–34
- Geddes R. F. et al. (2013). Fibroblast Growth Factor 23 in Feline Chronic Kidney Disease. *J Vet Intern Med* 27: 234–241
- Greene J. P. et al. (2014). Risk factors associated with the development of chronic kidney disease in cats evaluated at primary care veterinary hospitals. *J Am Vet Med Assoc* 244(3): 320–327
- Lulich, J. P. (1992). Feline renal failure: Questions, answers, questions. *Compend Cont Ed Pract Vet* 14: 127–152
- Ulrich U. (2004). Behandlungsmöglichkeiten der chronischen Niereninsuffizienz der Katze mit biologischen Arzneimitteln. *Kleintiermedizin* 7: 135–139
- Vogt A. H. (2010). AAFP-AAHA: Feline Life Stage Guidelines. *J Fel Med Surg* 12: 43–54

Gwendolyn Grellck, veterinarijos klinikos gydytoja.
Grellck Eilper Str. 105, 58091 Hagen

Enke Verlag | kleintier.konkret, 2014; 6: 42 – 44

2 pav. Skaičius kačių, kurioms SUC buvo taikoma kaip monoterapija arba SUC terapija derinta su kitomis lėtinės inkstų ligos gydymo priemonėmis